

EXPRES



ILUSTROWANY

Nr 162 (3028)
ROK VII

WTOREK

Uczestnicy I sesji PAN do Prezydenta Bieruta

Na I sesji Zgromadzenia Ogólnego Polskiej Akademii Nauk w dn. 5 bm. uczestnicy zgromadzenia wystosowali do Prezydenta RP Bolesława Bieruta pismo, w którym m. in. czytamy:
Świadomość nierozłącznego związku twórczej, postępowej nauki z historyczną rolą klasy robotniczej będzie dla nas źródłem natchnienia w pracy nad organizowaniem życia naukowego Polski Ludowej.
Jest to jednocześnie źródło naszej wiary w wielką przyszłość narodu polskiego, którego jednością i całością Ty jesteś wyrazicielem.

Kombajn węglowy polskiej produkcji rozpoczął pracę

KATOWICE. — Krajowy przemysł maszyn górniczych oddał górnicwu węglowemu prototyp nowego kombajnu KW - 52, skonstruowanego przez polskich inżynierów i całkowicie wyprodukowanego w kraju.

Pierwsza z tych wspaniałych uniwersalnych maszyn górniczych polskiego typu otrzymała załoga kopalni „Zabrze - Wschód”.

W katowniach FBI



— A to jest dziennikarz, skazany za to, że odmówił napisania artykułu o wolności, z jakiej korzystają dziennikarze amerykańscy... („Vie Nuove”)

Mossadik formuje nowy rząd Iranu

MOSKWA. — Agencja TASS podaje z Teheranu:
Dnia 6 lipca medžiłs 32 głosami przeciwko 3 i przy 18 wstrzymujących się od głosu powierzył ponownie misję formowania nowego rządu Mossadikowi.
W dniu 7 bm. w sprawie kandydatury Mossadika wypowiedział się senat.
Jak wiadomo, Mossadik podał się do dymisji w związku z rozpoczęciem się nowej kadencji medžiłsu i wyborem jego nowego przewodniczącego.

Od pierwszych dni III kwartału - rytmicznie wykonują plan Sukcesy przodujących kopalń węgla

KATOWICE. — Od pierwszych dni lipca w szeregu przodujących kopalń węgla załogi wyróżniające się w realizacji zobowiązań, wykonują i przekraczają plany produkcyjne, stwarzając w ten sposób podstawę do pomyślnego wykonania zadań III kwartału.
Górnicy kopalni „Mortimer”, którzy pierwsi zameldowali o wykonaniu półrocznego planu produkcyjnego, wykonują w lipcu plany dzienne przeciętnie w 111,3 proc.
Na osiągnięciach uzyskanych w

Apel Światowej Rady Pokoju Kongres Narodów w Obronie Pokoju rozpocznie się 5 grudnia br. w Wiedniu

BERLIN. — W DNIU 6 LIPCA NA NADZWYCZAJNEJ SESJI ŚWIATOWEJ RADY POKOJU W BERLINIE PRZYJĘTO JEDNOMYŚLNE APTEL O ZWOŁANIE KONGRESU NARODÓW W OBRONIE POKOJU.
* APTEL TEN STWIERDZA M. IN.:

Dnia 5 grudnia 1952 r. otwarty zostanie w Wiedniu Kongres Narodów w Obronie Pokoju.
Narady ludowe o wyjątkowo szerokim zasięgu, które odbędą się we wszystkich krajach, stanowiąc będą przygotowanie do tego Kongresu.
Meżczyźni i kobiety wszelkich przekonań i wierzzeń, organizujcie zebrań! Dyskutujcie! Szukajcie rozwiązań! Wyznaczajcie swych przedstawicieli na te wielkie zgromadzenie.
Niechaj dojdzie do głosu wasza wola pokoju!
Kongres Narodów w Obronie Pokoju skupi wokół wspólnie ustalonych celów ludzi wszelkich poglądów oraz grupowania i stowarzyszenia wszelkiego rodzaju, które pragną rozbrojenia, bezpieczeństwa i niezawisłości narodowej, które pragną swobodnego wyboru swego sposobu życia i odprężenia międzynarodowego.
Kongres Narodów w Obronie Pokoju zgromadzi wszystkich, którzy pragną, aby idea rokowań wzięła górę nad rozstrzygnięciem spraw przy pomocy siły.
Pokoń może być uratowany! Pokoń musi być uratowany!

Światowa Rada Pokoju wskazuje drogę: Konferencja 4 mocarstw powinna uregulować problem niemiecki

BERLIN. — Światowa Rada Pokoju uchwalała oświadczenie do rządów czterech wielkich mocarstw i do wszystkich narodów. W oświadczeniu czytamy m. in.:

Mimo upływu siedmiu lat od chwili rozgromienia reżimu hitlerowskiego, traktat pokojowy z Niemcami nie został jeszcze zawarty.
Narody zdają sobie dobrze sprawę, że jeśli nie ma niezłomnego postanowienia osiągnięcia porozumienia drogą rokowań, to powstaje niebezpieczeństwo wojny.
Jeśli narody zjednoczą wszystkie swe siły, to zdołają w najbliższych miesiącach przeszkodzić ratyfikowaniu separatystycznych układów i doprowadzić do zwołania konferencji czterech wielkich mocarstw oraz do tego, aby konferencja ta zakończyła się pokojowym rozstrzygnięciem problemu niemieckiego, co odpowiada zarówno wymogom bezpieczeństwa tych narodów, jak i interesom narodu niemieckiego.

Partia Postępowa USA przygotowuje się do wyborów prezydenckich

NOWY JORK. — Dnia 4 bm. zakończył się w Chicago obrady zjazdu Partii Postępowej USA.
W drugim dniu obrad uchwalono program wyborczy Partii Postępowej. Na czołowe miejsce wysuwa się w programie sprawa zakończenia wojny w Korei, wojny sprzeczelnej z interesami narodu amerykańskiego.
W dziedzinie polityki wewnętrznej program Partii Postępowej domaga się pełnego zatrudnienia dla wszystkich ludzi pracy, poszanowania praw obywatelskich, położenia kresu dyskryminacji rasowej. Partia Postępowa żąda unieszkodliwienia represyjnych ustaw, wymienionych przeciwko masom pracującym.
Uczestnicy zjazdu przez akklamację wybrali prawnika z San Francisco, Vincenta Hallinana, na kandydata na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych — z ramienia Partii Postępowej, a działaczkę murzyńską z Kalifornii, Charlotte Bass, na stanowisko wiceprezydenta USA.

Dalsze postępy budowy Pałacu Kultury i Nauki

WARSZAWA. — Już około 3 tygodni radzieccy robotnicy, technicy i inżynierowie pracują przy budowie fundamentów pod wysokościową część Pałacu Kultury i Nauki.
Po zabetonowaniu podłoża wykopu i wykonaniu wodoszczelnej izolacji, przystąpiono do zbrojenia konstrukcji żelbetonowych pod fundamenty.

Jacques Duclos powraca do zdrowia

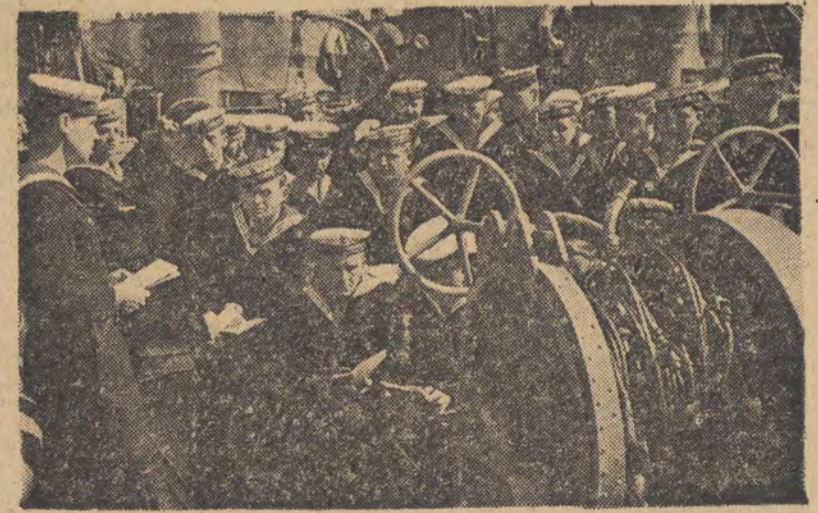
PARYŻ. — Dziennik „L'Humanite” donosi, że sekretarz Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej Jacques Duclos po kilkuniedniowym pobyciu w klinice powrócił dnia 6 bm. do domu.
Lekarze stwierdzają, że ostre zapalenie nerek, któremu towarzyszyły silne bóle, stopniowo ustępuje.

Nowi ambasadorowie ZSRR w CSR i Rumunii

MOSKWA. — Prezydium Rady Najwyższej ZSRR mianowało A. Lawrantiewa ambasadorem ZSRR w Rumuńskiej Republice Ludowej, zwołując go ze stanowiska ambasadora ZSRR w Republice Czechosłowackiej.
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zwołało S. Kawtaradze ze stanowiska ambasadora ZSRR w Rumuńskiej Republice Ludowej.
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR mianowało A. Bogomolowa ambasadorem ZSRR w Republice Czechosłowackiej.
Rada Ministrów zwołała Bogomolowa ze stanowiska wiceministra spraw zagranicznych ZSRR.

Pomożemy przy zbiorach! Uchwała Prezydium Rządu i Sekretariatu CRZZ w sprawie społecznej pomocy żniwnej

Doceniając olbrzymie znaczenie sprawnego przeprowadzenia tegorocznej kampanii żniwno-omłotowej dla gospodarki narodowej, sekretariat Centralnej Rady Związków Zawodowych powziął uchwałę, określającą zadania związków zawodowych wobec zbliżających się żniw.
Uchwała podkreśla, że na tle występujących w PGR-ach braków siły roboczej oraz niekorzystnych warunków klimatycznych zachodzi potrzeba zorganizowania szerokiej pomocy społecznej dla sprawnego przeprowadzenia sprzętu żniw oraz omłotów. Zadaniem związków zawodowych jest zmobilizowanie przede wszystkim pracowników administracji centralnej i terenowej, pracowników administracyjno - biurowych zakładów pracy oraz pracowników obsługi w przedsiębiorstwach produkcyjnych do tygodniowych wyjazdów w celu pomocy PGR-om przy sprzęcie żniw.



Marynarze Ludowej Marynarki Wojennej podnoszą swój poziom wyrobienia ideologicznego przez szkolenie polityczne. Na zdjęciu: bosman Rebałski — przewodnik wyszkolenia prowadzi na okrzęcie zajęcia polityczne.

„Umocnimy spójnię między miastem i wsią”

WARSZAWA. — Uczestnicy plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego ZSCh, które obradowało ostatnio nad zadaniami organizacji samopomocowej w umacnianiu spójni między miastem i wsią, wysłali do Prezydenta RP Bolesława Bieruta list, w którym stwierdzają m. in.:

Cała nasza organizacja samo pomocowa żyje pod głębokim, nieodpartym wrażeniem Twojego referatu, wygłoszonego na VII Plenum Komitetu Centralnego Partii.

Przyrzekamy Ci, że VIII plenum Zarządu Głównego ZSCh, odbywające się pod głębokim wrażeniem Twoich wielkich myśli i wskazań, będzie przełomem w naszej pracy, że uzbieramy cały nasz aktyw w naukę zawartą w Twoim referacie.

W ścisłym powiązaniu z chłopami w gromadzie, w nieustannej codziennej pracy będziemy umacniać i pogłębiać spójnię między miastem i wsią, wskazując pracującym chłopom sposoby i środki uruchomienia wszystkich rezerw w gospodarstwach indywidualnych, w celu zwiększenia produkcji rolniczej i ich towarowości oraz mobilizując ich do wykonywania wszystkich obowiązków wobec państwa.

W dalszej pracy wzmocnimy wysiłki, które dotychczas były niewystarczające, nad przekonaniem i pomaganiem podstawowemu masom chłopskim w przechodzeniu na gospodarkę socjalistyczną.

Rozłam w partii de Gaulle'a

PARYŻ. — Jak donosi dziennik „Journal du Dimanche”, w partii gaullistowskiej RPF (t.zw. Zjednoczenie Narodów Francuskiego) nastąpił rozłam.

Na ostatnim posiedzeniu rady naczelnej uchwalaono 478 głosami przeciwko 56 głosom przez kierownictwo RPF rezolucję, wprowadzającą w życie dyscyplinę partyjną.
Po uchwaleniu rezolucji grupa członków RPF, która sprzeciwiała się wprowadzeniu dyscypliny partyjnej, postanowiła opuścić partię gaullistowską.

Z partii wystąpiło 30 gaullistowskich deputowanych do zgromadzenia narodowego i około 20 członków rady republiki.



puścić partię gaullistowską.

Tematy dnia

W interesie wsi i miasta

— Po co wam tyle siał i tyle zbierać — przecież i tak wam to potem zabiorą, nie bądźcie tylko głupi...

Podszepty kulaćki, perfidia wroga klasowego na wsi zmierzają w określonym kierunku — aby podważyć zaufanie pracującego chłopstwa do władzy ludowej, aby nie dopuścić do wzrostu produkcji rolnej.

A przecież ten wzrost leży najzupełniej w interesie wszystkich chłopów mało- i średniorolnych, w interesie robotników podnoszących kraj nasz z wiekowego zaniedbania. Rozumie te zadania walki o zwiększenie produkcji rolnej podstawowa część chłopstwa, państwo ludowe zaś w jak najszerszym zakresie otacza je opieką i pomocą.

Wyrazem klasowo słusznej polityki państwa na wsi jest m. in. wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw pewnej ilości produktów rolnych, zboża, ziemniaków, żywa i mleka. Prezydent Bierut wyraźnie podkreślił na VII Plenum, że nikt rolnika nie będzie krepował w swobodnej wymianie pozostałej po wykonaniu zobowiązań części jego produkcji. W odniesieniu zaś do kulaćki system obowiązkowych dostaw zmusza kulaćki gospodarstwo do utrzymania produkcji na poziomie odpowiadającym jego możliwościom, hamując złośliwe obniżanie wydajności.

Poważną zachętą dla chłopów pracujących do zwiększania swych plonów jest również troska o jak najlepsze zaopatrzenie wsi w artykuły przemysłowe. Z roku na rok rośnie ilość artykułów przeznaczanych na rynek wiejski. Rośnie, bo wzrasta dobrobyt i siła nabywca wsi.

W przededniu żniw i omlotów dobrze jest uświadomić sobie podstawowe sprawy, którymi żyje obrzymia reszta indywidualnie jeszcze pracujących chłopów. (fb)

Naród koreański dziękuje Polakom za wyrazy solidarności

W drugą rocznicę napadu amerykańskiego, w dniu, w którym naród koreański wyraża bezgraniczną nienawiść i oburzenie do agresorów amerykańskich, Komitet Centralny Związków Zawodowych Korei wyraża w imieniu koreańskich mas pracujących najserdeczniejsze podziękowania za przesłane wyrazy solidarności z naszą sprawiedliwą walką.

Pozdrawiamy Was i cały naród polski, który tak aktywnie popiera naszą sprawiedliwą walkę. KC Związków Zawodowych Korei.

Już niedaleko do Złotu!

Przed terminem wypełniają zobowiązania ku czci swego Święta

Lódź żyje pod znakiem Złotu. Liczne transparenty umieszczone nad wejściami do zakładów pracy i ozdobne planse mówią, że do wspólnego spotkania młodych budowniczych Polski Ludowej pozostało już niewiele czasu.

Dlatego też we wszystkich zakładach pracy młodzież dokłada starań, aby podjęte zobowiązania złotowe wykonać przed terminem i je przekroczyć.

Znaczny sukces odnieśli młodzieży w Łódzkich Zakładach Metalowych nr 1. Zrealizowali oni już swój Czyn Złotowy niemal całkowicie, dając dodatkową produkcję wartości 140 tys. złotych. Przerobili tutaj brygadą Antoniego Orzykowskiego, która wykonała zobowiązanie w 160 proc.

ZMP-owiec Roman Lichota oprócz realizacji zobowiązania w 140 proc. przeprowadził dodatkowo remont nożyc mechanicznych. Jego koleżki, lakiernik Stanisław Gać i Stanisław Kret, także przekroczyli swe zobowiązania złotowe.

Realizację Czynu kończy m. in.

Zadania przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR

Poniżej zamieszczamy fragmenty artykułu ministra Przemysłu Lekkiego, Eugeniusza Stawińskiego, zamieszczonego w niedzielnym numerze „Trybuny Ludu”.

Przemysł włókienniczy odgrywa wśród naszych przemysłów konsumpcyjnych doniosłą rolę i obsługując bezpośrednio swą produkcją masy pracujące, stanowi jeden z niezwykle poważnych czynników spójności między miastem a wsią.

Przemysł ten ma tym większe znaczenie dla naszej gospodarki narodowej, dla budownictwa socjalizmu w Polsce, że stanowi wielkie źródło akumulacji socjalistycznej, że zajmuje niepoślednie miejsce w naszym eksporcie.

Przemysł włókienniczy Polski Ludowej z roku na rok podnosi swą produkcję, rozszerza asortyment, walczy o polepszenie jakości towarów. Jeśli weźmiemy produkcję roku 1933 za 100, to w roku 1952 planowana produkcja przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-

nowana produkcją przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-

nowana produkcją przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-

nowana produkcją przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-



I SESJA ZGROMADZENIA OGÓLNEGO POLSKIEJ AKADEMII NAUK
Na zdjęciu: Prezydium — przemawia sekretarz naukowy PAN, prof. Stanisław Mazur. CAF — fot. Nowostelski

Realizacja uchwał VII Plenum KC pozwoli przełamać trudności Aktyw partyjny i gospodarczy przem. włókienniczego obradował w Łodzi

Nad wprowadzeniem w życie wytycznych VII Plenum KC PZPR, przełamaniem trudności i zapewnieniem zwycięskiej realizacji zadań 3 roku Planu 6-letniego dyskutował na ogólnokrajowej naradzie w Łodzi aktyw partyjny i gospodarczy przemysłu włókienniczego.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-

nowana produkcją przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min. Blinowski.

W dyskusji, która wywiązała się po referacie, zabierało głos blisko 30 mówców — dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów, głównych inżynierów poszczególnych zakładów, sekretarzy organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych oraz przewodników pracy i racjonalizatorów. W toku obrad zabrał również głos minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński.

Uczestnicy dyskusji podzielili się z zębami swymi doświadczeniami, osiągnięciami i bolączkami, kładąc główny nacisk na sposoby, za pomo-

nowana produkcją przędzy bawełnianej wynosi 172, przędzy wełnianej 173, jedwabiu 310; w dziewiarstwie — jeśli przed wojną wytwarzaliśmy ok. 90 gramów dzianiny na głowę ludności, to w br. wyprodukujemy jej 380 gramów. Niezależnie od tempa wzrostu produkcji przyswajamy sobie w obróbce nowe tworzywa, jak polan, sztuczne włókna itp.

Jednakże te niewątpliwie sukcesy nie mogą nam przesłaniać faktu, że przemysł włókienniczy nie wykorzystuje wszystkich możliwości, by zaspokajać postulat ludności, że wskutek zbyt powierzchownego badania rynku, niedostatecznie dostosowuje asortyment i jakość produkcji do potrzeb.

Zwłaszcza w bieżącym roku wystąpiły poważne trudności przy realizacji planów i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy branża bawełniana zalega z 4 procent produkcji towarowej (przy tym największe niedobory notujemy w przędzy, co pociąga za sobą trudności w produkcji nie tylko tkanin bawełnianych, ale i w przemysłach uzależnionych od bawełny, jak w wełnie, dziewiarstwie itp.), w wełnie mamy brak 3 procent do planu, w jedwabiu 4 procent, w rozszarnictwie również 4 procent.

Następnie min. Stawiński wykazuje bezpodstawność t.zw. „przychylnych obiektywnych”, którymi bardzo często kierownicy przedsiębiorstw, a nawet Centralne Zarządy usiłują tłumaczyć niewykonywanie planów

Wielce Szanowny Towarzyszu Premierze!

Z okazji drugiej rocznicy podpisania w Zgorzelcu Układu między Rzeczpospolitą Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej nie miecko-polskiej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej, przesyłam Wam, towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowi polskiemu, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłującego narodu niemieckiego, jak również moje własne.

Dwa lata, które minęły od podpisania tego Układu, potwierdziły niezbicie, że granica pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie stała się nie rozerwalną więzią braterskiej wspólnoty między naszymi narodami.

Układ ten stanowi ważny wkład w dzieło wzmocnienia światowego obozu pokoju, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Również minister Spraw Zagranicznych RP, dr. Stanisław Skrzyszewski, otrzymał depeszę z życzeniami od Antona Ackermanna — sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD.

W obradach wzięli udział m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Władysław Dworakowski, zastępca przewodniczącego PKPG min. Franciszek Blinowski, minister Przemysłu Lekkiego Eugeniusz Stawiński, wiceprzewodniczący CRZZ Paweł Wojaś i Marian Czerwiński, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR Jan Grudziński oraz redaktor naczelny „Nowych Drog” Roman Werfel. Obradom przewodniczył I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR Jan Ptaszński.

Referat na temat zadań przemysłu włókienniczego w świetle wytycznych VII Plenum KC PZPR wygłosił zastępca przewodniczącego PKPG min.

**NA MOIM
EKRANIE**

Piątkowe żale

Jasio to dobry chłopak — tylko trochę „filozof”. Często wygłasza różne mądre zdania. I w ogóle lubi się zastanawiać. Ale gdy pewnego dnia wyrzekł ponurym tonem: „Przez te skargi i zażalenia nie mogę jeździć do Łodzi w inne dni, jak tylko w piątki” — zmusiło to nas z kolei do zastanowienia. No, bo co ma piernik do wiatraka?

— A ma, ma... — zaperzył się Jasio.

— Ale co? — nie dawaliśmy mu spokoju.

— ...bo... do dawniej było prosto: gość hotelowy, jeżeli miał jakieś pretensje, walił śmiało do dyrektora i wyluszczał mu swe żale. A dyrektor, jako gospodarz dbający o dobro swych gości, natychmiast starał się zło naprawić.

— No i co?

— A teraz, w poniedziałek — poskarżyć się nie można. We wtorek — też nie, w środę — również, w czwartek — absolutnie nie. Dopiero — w piątek. A co, jak gość przyjeżdża w poniedziałek — i tylko na jeden dzień — i ma tak zwane zażalenie? Musi czekać do piątku. I to do godz. 16.

Nie wierzyć? Spójrzcie, przepisałem sobie dla pamięci — powiedział podając kartkę, na której było napisane:

„Osobiste przyjmowanie zażaleń przez dyrektora hotelu od gości i instytucji odbywa się w każdy piątek od godz. 16 do 19”.

— Original wisi w „Grand Hotelu” w Łodzi — dodał. (ka)

Niedziela w Łodzi jest nudna

Trzeba wziąć przykład z rozśpiewanej i roztańczonej Stolicy

WYDZIAŁ Kultury urządza w niedzielę następujące imprezy artystyczne: Park Kultury — na estradzie I o godz. 17 tańce, na estradzie II o godz. 11.30 koncert, a od godz. 15 występy solistów. W przerwie pogadanka TWP. Na estradzie III o godz. 13.30 nauka tańców ludowych i gry towarzyskie.

Zabawy ludowe odbędą się w Parku Praskim o godz. 15, na Ochocie o godz. 15. Występy artystów: w Parku Skaryszewskim o godz. 16, w Nowodworach o godz. 18 i w Zbytkach o godz. 18. W Powsinie o godz. 15 zabawa ludowa, o 17 występ solistów...

Niestety, te nazwy niełódzkie to nie błąd redakcyjny. Po prostu to program rozrywek niedzielnych w Warszawie. Nie pełny program, bo imprez jest jeszcze więcej.

A u nas w Łodzi, co? — Nic.

W ubiegłą sobotę Czytelnicy nasi nie znaleźli w „Expressie” wprowadzonej przed kilkoma tygodniami rubryki „Jak spędzić niedzielę”. To również stało się nie z winy redakcji. Szczerze bowiem mówiąc, nie mieliśmy co zaproponować Czytelnikom. Poza kilkoma wycieczkami żadnych specjalnych imprez nie było.

Przy ładnej pogodzie prawie każdy chce spędzić wolny dzień na powietrzu. Część osób wyjeżdża za miasto, część idzie do parków, na plażę. Ale spacer, kąpiel czy „smażenie się” na słońcu to jeszcze nie wszystko. Ludzie spragnieni są również rozrywek kulturalnych, lubią muzykę, śpiew, taniec.

A u nas tego wciąż jeszcze mało.

Nie tak dawno otrzymaliśmy pismo od komitetu blokowego nr 233, w którym mieszkańcy uzalają się na brak jakiegokolwiek rozrywek kulturalnych w dzielnicy Chojny. Ponieważ pragną co pewien czas pójść na jakąś imprezę, powołali specjalny komitet, który miał się zająć zorganizowaniem koncertu.

To fakt nie odosobniony.

Wieczorem w niedzielę w tramwajach można było usłyszeć niejedną rozmowę kończącą się słowami: „gdyby jeszcze jakaś muzyka była!”

Zresztą nikogo chyba nie trzeba przekonywać, że zarówno młodzi jak i starzy lubią imprezy artystyczne, nie lubią czasami potańczyć. Chodzi o to, by Wydział Kultury w Łodzi, idąc za przykładem warszawskiego, pomyślał o zorganizowaniu koncertów i zabaw ludowych w parkach, by zakłady pracy robiąc wycieczki

za miasto pomyślały również o urzędzeniu jakiejś „części artystycznej”.

I jeszcze jedno: organizując imprezę nie trzeba kureczowo trzymać się śródmieścia. Na peryferiach Łodzi również mieszkają ludzie. Tam właśnie są największe skupiska robotnicze, tam powinna przede wszystkim dotrzeć muzyka i śpiew! (ka)



Cheiałoby się usiąść

Drogi Expressie!
Jedną z bolączek starych bywalców parku im. Mickiewicza w Julianowie jest zbyt mała ilość ławek. Są np. w północnej części parku aleje, gdzie nie można znaleźć ławki nawet na lekarstwo. A przecież powinny być one rozstawione równomiernie po całym parku.
Prosimy o interwencję...

Prośba emerytów

Szanowna Redakcjo!
Zaobserwowałam, że w każdym miesiącu wydział handlu ustala inne terminy i punkty wydawania bonów mięsno — tłuszczowych dla emerytów. A przecież emeryci to przeważnie starcy, którzy nie zawsze mogą czytać gazety i dowiadywać się o każdorazowej zmianie.
Czy wydział handlu nie powinien wreszcie ustalić lokali i dni, aby ułatwić emerytom otrzymywanie artykułów żywnościowych?
Marianna Jersak
ul. Sulikiewicza 48

Ambitnie walczą o najlepszą jakość swej produkcji

Pragnąc jak najgodniej uczcić Złot, młodzież łódzka troszczy się także o to, aby produkcja jej była wzorowa pod względem jakości. W tym celu z inicjatywy organizacji ZMP w wielu zakładach pracy powstają punkty kontroli jakości.

W ten sposób młodzież wypowiedziała walkę brakerobstwu. Członkowie tych punktów poprzez „blyskawicę” demaskują wszystkich partaczy, którzy są tylko kulą u nogi w walce o jakość.

Punkty kontroli jakości pomogą również tym pracownikom, którzy mają trudności w osiągnięciu produkcji dobrej jakości.

Akcja ta rozwinięta się zwłaszcza w zakładach dziewiarskich im. Głazewskiego. Punkty kontroli jakości powstały już także w zakładach mechanicznych im. Strzelczyka. W najbliższym czasie przystąpi do organizowania ich młodzież zakładów dziewiarskich im. Ofiar 10 Września. (r)

List z wakacji

— Jest nam tu bardzo dobrze — piszą dzieci do „Expressu”

Wśród licznej korespondencji, napływającej każdego dnia do redakcji „Expressu Ilustrowanego”, wczoraj był również szczególnie miły list — list od dzieci. Napisali go uczestnicy kolonii w Czaplencu koło Belchatowa. A oto jego treść:

„Chcieliśmy na wstępie podziękować Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi za zorganizowanie naszej kolonii.

Od kilku dni przebywamy w pięknej okolicy, gdzie po całonocnej nauce odpoczywamy i nabieramy sił do dalszej pracy w szkole. Jest nam tu bardzo, bardzo dobrze.

Rozumiemy, że to ofiarna praca naszych rodziców i wszystkich ludzi pracy w Polsce umożliwiła nam i tysiącom naszych rówieśników spędzenie wakacji w najpiękniejszych miejscowościach kraju. Postaramy się im za to odwdziżyć jeszcze lepszą nauką.

Jesteśmy również wdzięczni kierownikowi naszej kolonii i wychowawcom za troskliwą opiekę nad nami”.

Co czytać

Ostatnio w księgarniach „Domu Książki” ukazało się kilka interesujących nowości wydawniczych. M. in. „ULICA UBOGICH KOCHANÓW” — PRATOLINI VASCO.



Powieść ta opisuje dzieje życia mieszkańców ubogiej uliczki we Florencji w okresie narastania faszystowskiego terrorku w Włoszech. Pokazuje bohaterką walkę komunistów z faszystami.

Za dobrą naukę — piękne nagrody

Kolejarze celują w egzaminach Wszechnicy Radiowej

Nie tylko pogoda sprawiła, że słuchacze Wszechnicy Radiowej przeżywają teraz najgorętszy okres. Głównie wpłynęły na to przeprowadzane obecnie egzaminy.

Codziennie w różnych punktach Łodzi i miastach województwa łódzkiego członkowie kół robotniczych, a także słuchacze indywidualni sprawdzają zdobycie w czasie wykładów wiadomości.

Liczebnie przodują na razie kolejarze skierniewiecy. Ostatnio w Skierniewicach miało przystąpić do egzaminów 50 kolejarzy. Tymczasem przystąpiły 62 osoby, z których 6 zdało z wyróżnieniem. Następną grupą przygotowuje się do egzaminów jesiennych.

Bardzo dobrze przygotowali się także słuchacze kolejarzkiego koła Łódź-Widzew. W zasadzie obowiązywał ich materiał z zakresu kursu wstępnego. Kolejarze widzewscy uwzględnił jednak o wiele szerszy zakres, toteż komisja prawdopodobnie wręczy im świadectwa kursu pierwszego.

Wyróżnionym słuchaczom Wszechnicy Radiowej ze Skierniewic wrę-

czono piękne książki jako nagrodę za całonocną pracę. Otrzymali je ob. ob. Antoni Szczepaniak — trener i instruktor sportowy, ślusarz Stanisław Kucharski i Jan Wincelerek, monter Antoni Krawczyk oraz dwaj sygnaliści — monterzy Antoni Wojciechowski i Michał Hryniewicki. (bk)

Nawet podczas wakacji studenci będą korzystać ze stołówek

W okresie wakacji wielu studentów wyjedzie z Łodzi na obozy, wczasy czy do rodziny. W okresie tym cztery stołówki studenckie prowadzone przez PSS zostaną zamknięte, a mianowicie: stołówki Politechniki Łódzkiej, Wyższej Szkoły Pedagogicznej przy Al. Kościuszki 21, Wyższej Szkoły Filmowej i Wyższej Szkoły Aktorskiej.

Pozostałe stołówki studenckie będą czynne w ciągu całych wakacji. W czasie wakacji studenci otrzymywać będą także obiady w stołówkach Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Elektrowni Łódzkiej. (u)

Listy parowozowe zawierają bardzo cenne zobowiązania

Czy widział kto, żeby parowóz pisał listy? Oczywiście — nie. A jednak 6 parowozów łódzkiego okręgu PKP „biega” z listami!

Trzeba wyjaśnić, że są to listy pisane przez obsługę parowozów oraz że nie są to zwykłe listy, ale listy gwarancyjne — nowa forma współzawodnictwa zobowiązaniowego dla uczczenia Święta 22 Lipca.

Każdy taki list gwarancyjny zawiera zobowiązanie brygady remontowej warsztatów PKP i brygady obsługującej parowóz, że w okresie wymienionym, możliwie jak najdłużej, parowóz będzie jeździł bez awarii.

Trzeba więc powiedzieć, że te listy parowozowe, to naprawdę cenne listy!



WACEK: — Pocziwy piesek, już dwa dni nie opuszcza nas ani na krok... Widocznie zgubił swego pana. Trzeba się nim zaopiekować...

WACEK: — Nazwijmy go „Dorsz”, na pamiątkę pobytu nad morzem...



WACEK: — Ciekawe... Co kto wejdzie w te zarosła, wychodzi z nich po paru minutach pijany... Czary, czy co?

WACEK: — Ja w czary nie wierzę. Może to sobie kręci się w głowie z tego gorąca?



WACEK: — Głupiś i tyle! No, popatrz na tego gościa. Zatacza się na nogach, czy nie?

WACEK: — Faktycznie. Podejrzana historia. Gość urznięty jak bela... Ale co to ostatecznie może być?



WACEK: — Musimy wyjaśnić tę zagadkę. Czytałem kiedyś, że istnieje pewien gatunek roślin wydzielających taki odurzający zapach...

WACEK: — Sprawdźmy, ale „Dorsz” zabierzemy z sobą. Może się przyda... (Dalszy ciąg jutro).

Ucieczka

przyniosła mu
tytuł mistrza

Na trasie Wawer - Ryki i z powrotem (200 km) rozegrane zostały w niedzielę indywidualne szosowe mistrzostwa Polski w klasie I i II.

Zawodnicy przez całą niemal trasę trzymają się razem likwidując wszelkie próby ucieczki. Około 9 km przed metą od grupy odrywa się czterech kolarzy — Królak, Sałyga, Świeraszcz i Kuś, którzy szybko zyskują 120 m przewagi. Długim i ostrym finiszem wygrywa wyścig Królak — 5:33,52. W tym samym czasie sklasyfikowani zostali Sałyga, Świeraszcz i Kuś.

Na następnej pozycji znaleźli się Drazkowski i Wójcik — 5:34,05, Klubiński 5:35,11.



ŚRODA, 3 LIPCA

14.15 Kwadrans radzieckiej muzyki rozrywkowej. 14.30 Gra orkiestra mandolinistów. 15.10 Audycja literacka. 16.00 Muzyka symfoniczna. 16.20 Program lokalny. 17.05 Pogadanka sportowa. 17.15 Muzyka ludowa. 17.45 Uczmy się języka rosyjskiego. 18.00 Popularny koncert solistów. 18.30 Wszelchnia Radłowa — kurs II. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Koncert muzyki rozrywkowej. 20.40 „Brygada zwycięzca”, fragment powieści. 21.30 Koncert solistów — (płyty). 21.45 „Aviceenna w Bucharze” — słuchowisko. 22.20 Henryk Purcell: sulta baletowa. 22.40 Muzyka taneczna. 23.00 Muzyka operowa.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki: Pablińska 56, Piotrkowska 127, Przejazd 59, Zielona 28, Wschodnia 54, Limanowskiego 37.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje szpital im. dr H. Wolf, ul. Łagiewnicka 34.

TEATRY

Nowy — Opera Śląska — „Faust” — 19
Wojńska Polskiego — „Bankrut” — 19
Muzyce — „Niespokojne szczęście” — 19, 15
Letni — „Objęźdzalnia społeczna” — 19, 30

KINA

BAJKA — Za wami pójdą inni — 18, 20
BAŁTYK — Stalowi bojownicy — 16, 30, 18, 30, 20, 30
GDYNIA — Program naukowo-oświatowy nr 32-52 — 17, 18, 19. Pień Abaja — 20. Program dla najmłodszych — 16
1 MAJA — Trójka trefi — 17, 30, 19, 30
MŁODA GWARDIA — Jak hartowała się stal — 15, 18, 20
MUZA — Kariera w Paryżu — 18, 20
POLONIA — Mury Malapagi — 16, 30, 18, 30, 20, 30
PRZEDWIOSNIE — Cienie na torach — 18, 20
REKORD — Nieczynne z powodu remontu
ROMA — Rodzina Artamonowych — 18, 20
SOJUSZ — Orzeł Kaukazu, I ser. — 19
STYLOWY — Na granicy — 18, 20
SWIT — Nędznicy I ser. — 18, 20
TATRY — Człowiek bez jutra — 16, 18, 20
WISA — Akcja B — 16, 18, 20
WŁOKNIARZ — Błękitne miecze — 16, 30, 18, 30, 20, 30
WOLNOŚĆ — Sekretarz Rejkomu — 16, 30, 18, 30, 20, 30
ZACHĘTA — Nieczynne z powodu remontu.



TEREN AWF w ciągu ostatnich dni tętnił gorączkowym życiem. Najlepsi sportowcy polscy zgrupowali się tutaj w oczekiwaniu na chwilę wielkiego startu — w drogę do Helsinek. W promieniach palącego słońca pod czujnym okiem trenerów odbywał się ostatni, końcowy szlif zawodników.

Niestrudzony trener Szelest pozwolił się jeszcze nad Sidła, który z powodu egzaminów maturalnych miał pewne zaległości treningowe, poprawia błędy stylowe Ciachówny.

W łasku bielańskim Potrzebowski i Lewandowski biegają stosownie do „recepty” Heliasza. W osobnej sali trener Kevey organizuje szermierzom zawody o najlepsze trafienie. Gdzie indziej znowu gimnastycy ćwiczą przy akompaniamencie fortepianu. W hali ciężarowcy Scigała, Białas i Dziedzic ćwiczą podrzut, rwanie i wyciskanie.

W skąpych słowach

W międzynarodowym meczu piłkarskim wiedeński FAC pokonał we Wrocławiu reprezentację ZS Ogniwu 2:1 (0:1).

W Pabianicach rozegrany został międzyokregowy mecz bokserki, w którym reprezentacja wojew. łódzkiego zwyciężyła Olsztyn 10:8.

Przebywający na obozie w Szczecinie pływacy Kadry Narodowej pobili 6 rekordów Polski seniorów i 3 rekordy juniorów. Rekordy Polski seniorów ustanowili: na 500 m st. kl. A kobiet — Kubikówna 8:43,5, 400 m st. kl. B — Gryszczykówna Renata 7:02,6, na 100 m z granatem — Belczyk 1:11,2, Cichoński na 100 m kl. B 1:11,8. Dalsze rekordy seniorów ustanowili sztafety męskie 4 x 100 m grzbiet. w czasie 4:53,2 oraz 4 x 200 m st. klas. A 11:21,8.

Rekordy Polski juniorów ustanowili: Kirchnerówna na 400 m st. grzbiet. 6:29,8, Sambala również na 400 m st. grzbiet. 5:37,4 i sztafeta 4 x 100 m st. grzbiet. 5:02,8.

W meczach piłkarskich o Puchar Złoty CWKS pokonał Górnik (Radlin) 5:3 (1:0), a Gwardia (Kra-ków) nieoczekiwanie przegrała z Budowlanymi (Gdańsk) 0:2 (0:1).

W spotkaniach o mistrzostwo Ligi Żużlowej Spółnia pokonała w Katowicach Budowlanych — 40:14, CWKS we Wrocławiu Ogniwu — 39:15, w Rawiczu Kolejarz zwyciężył z Górnikiem — 34:19 i w Bydgoszczy Gwardia — Włokniarz 35:19.

Cała naprzód! Kurs — Helsinki

(Korespondencja własna)

Na boisku piłkarskim trener Matias niezmordowanie goni swych pupilów przez pełne 90 minut, wyciskając z nich zbędne gramy tłuszczu i ostatnie krople potu.

Długodystansowcy odbywając codzienny trening w Puszczy Kampi-nowskiej oddali hołd pamięci bohatera olimpijskiego, Janusza Kusocińskiego, składając na jego grobie w Palmirach uwity przez siebie wieniec z gałązek jedliny.

Atmosfera ualektryzowana jest radosnym podnieceniem. Nastroje znakomite. Jeszcze nigdy w historii sportu polskiego nasza reprezentacja nie wyjeżdżała na Olimpiadę tak dokładnie i wszechstronnie przygotowana i wyekwipowana, po prostu „zapięta na ostatni guzik”. Ale bo też nigdy dotychczas państwo nie okazało sportowcom swoim tyle troski, nigdy też całe społeczeństwo nie żyło tak blisko, tak serdecznie przygotowani swych wybrańców.

Czyż dziwić się więc można, że nasi reprezentanci, bezgranicznie dumni ze swych orłów na piersiach, są najlepszą myślą, wiedzą, że dadzą z siebie maksimum możliwości? Że wierzą, iż wspólnie z wielką rodziną krajów demokracji ludowej i sportowcami Związku Radzieckiego osiągną niejedno zwycięstwo? Przekonaniu temu dali wyraz zasłużeni mistrzowie sportu Helena Rakoczy i Zdobysław Stawczyk na pożegnalnym spotkaniu w hali AWF z przedownikami pracy z Zeran i społeczeństwem warszawskim.

Polska reprezentowana będzie w Helsinkach w 11 dyscyplinach sportu: lekkoatletyce, gimnastyce, pływaniu, boksie, wioślarstwie, szermierce, podnoszeniu ciężarów, zapasnictwie, piłce nożnej, hokeju na trawie, strzelectwie.

Ostatni raz widzieliśmy naszych olimpijczyków w niedzielę, 6 lipca, o godzinie 18 na Bielanach.

Cała reprezentacja ustawiła się w otwarty czworobok. Wszyscy ubrani w nowiutkie kostiumy: amarantowe marynarki i kremowe spodnie względnie spódniczki.

Przewodniczący Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Minecki, odebrał raport od kierowników poszczególnych ekip, po czym przyjął defiladę zawodników. Na zakończenie zaszczytów mistrzowie sportu: Rakoczy, Kocerka i Chychła opuścili flagę.

Uroczystość odbyła się w nastroju podniosłym i skupionym. Na

CDSA — Reprezentacja Czechosłowacji 2:1

W poniedziałek 7 bm. na stadionie Dynamo w Moskwie rozegrane zostało międzynarodowe spotkanie piłkarskie między drużyną CDSA a reprezentacją Czechosłowacji.

Mecz zakończył się zwycięstwem CDSA 2:1.

twarzach malowało się pełne zrozumienie powagi obowiązków, jakie kraj nałożył na swych reprezentantów.

W chwili kiedy piszę te słowa (godz. 23), nasza ekipa znajduje się już w wagonach sypialnych na dworcu gdańskim. Za kilka godzin pociąg ruszy w daleką drogę.

Jak białe gołębie pokoju polecają nam nasze serdeczne myśli i gorące życzenia.

Oby w twardej i szlachetnej walce rozwijała się i krzepła idea przyjaźni, braterstwa i pokoju! Oby jak najczęściej na masztach olimpijskich podnosiły się flagi Polski, ZSRR i krajów demokracji ludowej!

Kr. Wol.



Niefortunny występ w Gdańsku

Spotkanie bokserkie o mistrzostwo I Ligi zrzeczeniowej, które od było się 6 bm. w Gdańsku między CWKS a Włokniarzem zakończyło się zwycięstwem drużyny wojskowej 13:7.

Wyniki walk w kolejności wag (na pierwszym miejscu zawodnicy CWKS): Justka przegrał z Anielkiem. Woźniak wygrał w I rundzie przez dyskwalifikację z Mateckim. Kruza przegrał w III rundzie przez dyskwalifikację z Szalińskim. Strenk zwyciężył Lewandowskiego, Sobko przegrał z Marcinkowskim, Żurawski pokonał Jędrzejczaka, Musiał wygrał z Trzęsowskim, Kwaśniewski pokonał w III rundzie przez dyskwalifikację Bachanka. Piórkowski zwyciężył w I rundzie przez tko Gieragę. Graj zremisował z Jaskółką.

W ich rękach i nogach nasze sukcesy na Olimpiadzie

Niedługo będziemy chciwie łowili każdą wiadomość o nich

Polska ekipa olimpijska opuściła już kraj. Niedługo już czekać będziemy z niecierpliwością na wyniki naszych reprezentantów. A oto ci, od których także zależeć będą nasze sukcesy w poszczególnych dyscyplinach:

Lekkoatletyka — zawodnicy: Kiszka, Stawczyk, Mach, Potrzebowski, Korban, Długoborski, Lewandowski, Graj, Kielas, Osiniński, Buhl, Sucheński, Budziński, Grabowski, Ważny, Weinberg, Kowal, Łomowski, Krzyżanowski, Sidło, Radzwo nowicz; zawodniczki: Szwałkowska, Minnicka, Arundt, Bocian, Ilwicka, Duńska, Bregulanka, Krysińska, Ciach.

Boks — Kukier, Stefaniuk, Drogosz, Antkiewicz, Kudłacik, Chychła, Krawczyk, Nowara, Grzelak, Gościński, Niedźwiecki.

Pływanie — zawodnicy: Gremłowski, Petruszewicz, Boniecki, Tokaczewski, Lewicki, Cieżki; zawodniczki: Mrozówna, Milnikiel.

Piłkarze — Stefaniszyn, Szymkowiak, Kaszuba, Bieniek, Cieślak, Suszczyk, Cebula, Alszler, Krasówka, Sobek, Gędek, Trampisz, Wi-



Szturmują stare rekordy

W czasie lekkoatletycznych mistrzostw okręgu ZS Włokniarz uzyskano szereg dobrych wyników, a mianowicie:

W dysku juniorów — Piatkowski (Konstantynów) 55,47 m, 110 m ppl. — Tułeczki (Łódź) 15,9 sek. (wyrównany rekord okręgu), 110 m ppl. juniorów — Lachman (Łódź) 17 sek. (nowy rekord okręgu), 10.000 m — Szewczyk (Łódź) 33:42,5 min.

śniewski, Banisz, Mamoń, Jaśkowski, Glimas.

Ponadto w skład ekipy weszli wioślarze, gimnastycy, szermierze, zapasnicy i ciężarowcy, strzelcy, hokeiści (oczywiście chodzi o hokej na trawie) i wielu „oficjeli”, trenerów, sędziów itd.

Na „Żurawiu” do Inowrocławia i z powrotem

Pilot Aeroklubu Łódzkiego Baranowski wraz z pasażerem Żyłąką ustanowił nowy rekord Polski w przelocie docelowo-powrotnym w klasie D szybowców dwumiejscowych na szybowcu typu „Żuraw”. Pilot Baranowski dotarł do Inowrocławia i powrócił do Dąbrowki przelatując 265 km.

Turniej trampkarzy Półfinałiści wyłonieni

Na boiskach łódzkich Widzewa, Włokniarza i Spółni odbyły się ćwierćfinałowe spotkania turnieju drużyn trampkarzy. Tym razem obok tak zwanych zespołów „dzikich” brały udział w rozgrywkach zespoły trampkarzy zrzeszonych w klubach sportowych. Pady następujące wyniki:
Łódzianka I — RKS Byskawica 1:0, Tezza — Łódzianka II 3:0, Widzew — MHD-Pólnoc 4:0, Kolo MPK I — FKS Famularz 4:0, Kolo Armii Ludowej — Przyszłość 0:0, w wyniku losowania do półfinału doszła drużyna Armii Ludowej, Włokniarz I — Karpaty 7:0, Tarzan — Włokniarz II 3:0, walkower, Kolo im. Gła zewskiego — Olimpia 1:0, Spólnia 326 — Pogoń 1:0, Ogniw Kolo Nr 1 — LZS Grabieniec 2:1, Ogniw MPK II — Zrówanie 2:0, Orzeł — Ogniw Kolo 4 obustronny walkower.

Pracownicy poszukiwani

Szewców na nowe i reperacje zatrudni natychmiast Sp-nia „Przyszłość Robotnicza” w Łodzi, ul. Piotrkowska 108, tel. 116-01. 1782-KC

ROBERT · MARTIN



Misja KAPITANA KIMA

153)

Gdy podjechali do bramy składu, był już dobrze podochocony i w wojowniczym nastroju. Stojący na warcie M. P. zażądał jak zwykle okazania dokumentów oraz przepustki, upoważniającej do wejścia na teren magazynów.

— Jestem major Scott — oświadczył Szkot pogardliwym tonem. — Od kilku dni już tutaj przyjeżdżam. Powinniście mnie znać dobrze.

M. P. wzruszył ramionami i rzekł, że nie zna żadnego majora Scotta, a na wejście do składów niezbędne jest okazanie przepustki.

Scott krzyknął, że żandarm umyślnie chce go obrazić, gdyż udaje tylko, że go nie zna. Emi próbował ułagodzić Szkota i twierdził, że M. P. ma rację, lecz major z pijackim uporem odmawiał wylegitymowa-

wania się żołnierzowi. Wreszcie oświadczył, że przepustkę pokaże tylko oficerowi.

Emi zaniepokoił się tymi pijackimi wybrykami majora, awantura była bardzo w tym momencie niewskazana.

Na odgłos klótni przyszedł jakiś sierżant i oświadczył, że na terenie magazynów nie ma ani jednego oficera.

— Amerykańskie wojsko składa się chyba z samych sierżantów — złościł się major, ale wreszcie zdecydował się przepustkę okazać. Dokument stwierdzał, że dwie osoby mogą malować na terenie składu.

— Macie najwyżej godzinę czasu na to wasze malowanie — powiedział sierżant.

Scott obrzucił go pogardliwym spojrzeniem i rzekł pełnym godności głosem:

— Będziemy malowali tak długo, jak nam się będzie podobało! — i skierował wóz między bloki skrzyń.

— Żadne spódniczki nie będą mi się tu pętać po nocy! — krzyknął za nimi sierżant, mając na myśli szkocki mundur majora. Ale malarze już tego nie słyszeli.

— Jak będą tu się wam kręcić, wyrzucicie ich kopniakiem w tyłek — dodał.

Jeep jechał przez plac, podskakując na wybojach. Na terenie składu spotkali kilka samochodów z ładunkiem amunicji oraz grupę robotników koreańskich, siedzących na ziemi tuż obok skrzyń. Emiemu wydawało się, że w jednym z tragarzy poznał Peka. Kiedy się ostatni raz widzieli, Pek uprzedził malarza, że wybuchy amunicji rozpoczną się natychmiast po za padnięciu zmroku.

Gdy jeep zatrzymał się w pobliżu kutrów, Emi wykrzyknął z entuzjazmem wskazując krajobraz:

— Co za wspaniały widok!

Postawił natychmiast stalugi, wydobyl farby i ulokował się na pokładzie zielonego kutra. Nie od razu znalazł dogodne miejsce, aż wreszcie usadowił się ze swymi przybarami niedaleko wejścia do ma-

szynowni. Przechodząc obok luku uderzył weń trzykrotnie — taki sam sygnał odpowiedział mu z dołu, tak, jak to zostało ustalone. Marynarze pracowali widocznie tego popołudnia jako tragarze w składach, a wybrawszy odpowiednią chwilę ukryli się na statku.

Mgła coraz bardziej gęstniała, co znacznie ułatwiało przeprowadzenie planu.

— Jeżeli mgła utrzyma się do zmroku, możliwe jest, że statek odjedzie stąd nie zauważony przez nikogo — myślał Emi z zadowoleniem.

Major natomiast czuł się nieswojo. Nie mógł ani rusz zrozumieć, w jaki sposób można malować przy tak gęstej mgle i w tak niekorzystnych warunkach świetlnych. Mimo to Koreańczyk malował. Szkot nie rozstawił stalug, tylko nadany kręcił się wokół samochodu. Wypity alkohol rozrzewnił go i sprawił, że czuł się samotny i opuszczony, tym bardziej, że towarzyszył jego pracował bez przerwy. Wydobyl spod siedzenia wozu flaszkę i pociągnął z niej dwa potężne łyki. Spodziewał się, że whisky obudzi w nim natchnienie do pracy i rozrzedzi mgłę, za którą będzie mógł coś niecoś zobaczyć.

(D.c.n.)